

**คู่มือการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย
เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2560

คำนำ

วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นวารสารทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบันการศึกษาอื่น โดยอยู่ในความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนดออกปีละไม่น้อยกว่า 2 ฉบับ

การดำเนินงานการจัดทำวารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผ่านมามีการปรับปรุงพัฒนาโดยตลอดตามเกณฑ์คุณภาพวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด ทำให้วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการและมีผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างกว้างขวาง ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยแก่ผู้สนใจ และเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเขียนบทความวิจัยได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และรูปแบบสากล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงจัดทำคู่มือการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการจัดเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ศิริโรจน์
บรรณาธิการบริหาร

สารบัญ

	หน้า
หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่	1
รูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ	3
ข้อแนะนำในการใช้ภาษา กรณีเขียนบทความเป็นภาษาไทย	4
วิธีส่งต้นฉบับบทความ	5
แบบเสนอขอรับการตีพิมพ์บทความในวารสารบัณฑิตวิทยาลัย	6
ตัวอย่างรูปแบบบทความวิจัย	8

รายละเอียดการส่งต้นฉบับบทความวิจัยเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (Graduate School Ramkhamhaeng University Journal)

วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นวารสารทางวิชาการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบันการศึกษาอื่น โดยอยู่ในความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนดออกปีละไม่น้อยกว่า 2 ฉบับ

หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่

1. ผู้นิพนธ์จะต้องเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กรณีเป็นอาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการให้อยู่ในดุลยพินิจของกองบรรณาธิการ
2. บทความที่จะลงตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความวิจัยที่สรุปมาจากงานนิพนธ์ (สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์) และ/หรือบทความวิชาการที่ผู้นิพนธ์ได้นำเสนอเนื้อหาที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ ในลักษณะที่มีการวิเคราะห์ วิจัย ประเด็นต่างๆ ตามหลักการพื้นฐานทางวิชาการ
3. บทความเขียนได้ 2 ภาษา คือ ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ
4. เป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ใดมาก่อน หรือเป็นบทความที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสื่ออื่นๆ
5. เป็นบทความที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ เป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้นิพนธ์บทความนั้น
6. บทความลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากรายละเอียดข้างต้น จะต้องผ่านการพิจารณาจากกองบรรณาธิการเป็นกรณีเฉพาะ
7. ต้นฉบับบทความจะต้องได้รับการกลั่นกรอง และปรับแก้ไขให้ถูกต้องตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์
8. กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการตรวจแก้ไขต้นฉบับบทความให้ถูกต้อง และ/หรือตามความเห็นสมควร ในกรณีที่จำเป็น จะส่งต้นฉบับเดิมหรือฉบับที่แก้ไขแล้วคืนให้กับผู้นิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง
9. ผู้นิพนธ์ต้องจัดเตรียมต้นฉบับบทความตามรูปแบบที่กำหนดอย่างเคร่งครัด และเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ในการแก้ไขปรับปรุงต้นฉบับบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิหรือกองบรรณาธิการ มิฉะนั้นวารสาร มิสามารถตีพิมพ์เผยแพร่ให้ได้
10. ข้อมูลที่ปรากฏในบทความเป็นความคิดเห็นของผู้นิพนธ์ และไม่ใช้ความเห็นของกองบรรณาธิการหรือของวารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

รูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

ผู้นิพนธ์ต้องจัดเตรียมต้นฉบับบทความให้อยู่ในรูปแบบตามที่วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงกำหนด

บทความวิจัย รูปแบบการเขียนบทความวิจัย มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. รูปแบบหน้าแรก

1.1 ชื่อต้นฉบับบทความ ระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องกระชับ และตรงกันกับเนื้อเรื่อง

1.2 ชื่อผู้นิพนธ์ ระบุเฉพาะชื่อ นามสกุล (ภาษาไทย) (โดยไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อ เช่น นาย นาง นางสาว ยกเว้น ยศ ฐานันดรศักดิ์ ราชทินนาม และสมณศักดิ์)

1.3 บทคัดย่อ (abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความยาวไม่เกินอย่างละ 10 บรรทัด (รวมกัน 1 หน้า) (บทคัดย่อที่เขียนควรเป็นแบบ Indicative Abstract คือ สั้น ตรงประเด็นและให้สาระสำคัญเท่านั้น ไม่ควรเขียนแบบ Informative Abstract ตามแบบที่เขียนในวิทยานิพนธ์)

1.4 คำสำคัญ (keywords) กำหนดคำสำคัญให้เหมาะสำหรับการนำไปใช้ทำคำค้นในระบบฐานข้อมูลซึ่งผู้ที่จะค้นหาคำความนี้ควรใช้ โดยมีคำสำคัญเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (ถ้ามี) ไม่เกิน 5 คำ

1.5 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้นิพนธ์ (author affiliation) ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้นิพนธ์แต่ละคนไว้ในเชิงอรรถ (footnote) สำหรับนักศึกษา ให้ระบุชื่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่กำลังศึกษา หรือสำเร็จการศึกษา ในกรณีที่เป็นบทความนั้นสรุปมาจาก หรือเป็นส่วนหนึ่งของงานนิพนธ์ ให้ระบุชื่อของงานนิพนธ์นั้นๆ พร้อมชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาฯ โดยให้ระบุตำแหน่งทางวิชาการและคุณวุฒิ

2. รูปแบบเนื้อเรื่อง (body of the content) ให้เขียนในลักษณะเรียงความ โดยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

2.1. บทนำ (introduction) อธิบายถึงความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี) ขอบเขตของการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

2.2 การทบทวนวรรณกรรม (review of related-literature) เป็นการสังเคราะห์สาระจากวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับเรื่องที่วิจัย

2.3 วิธีดำเนินการวิจัย (methodology) ระบุวิธีการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรวมถึงปี พ.ศ. ที่ทำวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งอาจเป็นวิธีการเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับชนิดของการวิจัย

2.4 ผลการวิจัย (result) แสดงข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยนั้นๆ อย่างสรุป โดยอาจมีภาพหรือตารางประกอบ (เฉพาะที่จำเป็น) และมีหมายเลขกำกับภาพและตาราง เรียงตามลำดับ โดยภาพและตารางจะต้องชัดเจน และวางตำแหน่งไว้ใกล้ข้อมูลที่ต้องการอธิบาย

2.5 อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ (discussion and suggestion) เป็นการอธิบายและวิเคราะห์ผลที่ได้รับจากการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะบนพื้นฐานของผลการวิจัย

2.6 คำขอบคุณ (ถ้ามี)

2.7 เอกสารอ้างอิง (references) การอ้างอิงเอกสารในบทความและทำยบทความ ควรมีรูปแบบที่ถูกต้องตามหลักวิชาการที่กำหนดในคู่มือการทำดัชนีฉบับ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังตัวอย่าง

2.7.1 การอ้างอิงในเนื้อเรื่องของบทความ

ตัวอย่าง

...(วิทยา นภาศิริกุลกิจ, 2523, หน้า 20)

วิทยา นภาศิริกุล (2523, หน้า 25-27) ได้สรุปว่า...

...(Robbins, 1976, p. 75)

Robbins (1976, p. 75) ได้แสดงถึง...

2.7.2 การเขียนเอกสารอ้างอิงทำยบทความให้เรียงลำดับตามตัวอักษร ก-ฮ ของชื่อผู้แต่ง และ A-Z ของชื่อสกุลผู้แต่ง สำหรับเอกสารที่ผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติ ให้กลับชื่อสกุลขึ้นต้น

1) หนังสือ

ชื่อตัว ชื่อสกุล. (ปีพิมพ์). ชื่อหนังสือ. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

วิทยา นภาศิริกุลกิจ. (2523). การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Sharpe, W. F. (1985). *Investment* (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

2) วารสาร

ชื่อตัว ชื่อสกุล. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ออก(ฉบับที่ออก), เลขหน้าทั้งหมด.

ตัวอย่าง

ทวีป อภิลิทธิ. (2538). ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน. วารสารการศึกษาตลอดชีวิต, 17(15), 68-69.

Smith, L. P. (1993). Sailing close to the wind. *Politics in Action*, 10(4), 80-102.

3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อตัว ชื่อสกุล. (ปีพิมพ์). ชื่อเรื่อง. ค้นเมื่อ วัน เดือน ปี, จาก แหล่งข้อมูล

ตัวอย่าง

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). รายงานการวิจัย โอกาสทางการศึกษาของเด็กอพยพต่างดาวและเด็กชนเผ่าในจังหวัดสมุทรสาคร. ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2550, จาก http://www.onec.go.th/publication/50060/sara_50060.htm

Balavi Natural Health Center. (2006). *Detoxification*. Retrieved September 2, 2007, from http://www.balavi.com/Eng/content_article/a000017.asp

บทความวิชาการ รูปแบบการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. ชื่อต้นฉบับบทความ ระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องกระชับ และตรงกันกับเนื้อเรื่อง

2. ชื่อผู้พิมพ์ ระบุเฉพาะชื่อ นามสกุล (ภาษาไทย) โดยไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อตำแหน่ง และคุณวุฒิ
 3. บทนำ (introduction) กล่าวถึงที่มา ความจำเป็น วัตถุประสงค์ และความสำคัญของเรื่อง
 4. เนื้อหา นำเสนอข้อมูลวิชาการในการวิเคราะห์หรือวิพากษ์ ทศนะหรือแนวคิด หรือนำเสนอเผยแพร่แนวคิดใหม่โดยอาศัยข้อมูลทางวิชาการ เอกสารอ้างอิง และเหตุผลที่พิสูจน์ได้
 5. สรุปผล สรุปแนวคิดที่ได้จากบทความ รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อนำข้อมูลบทความนี้ไปใช้ประโยชน์
 6. เอกสารอ้างอิง รวบรวมรายชื่อเอกสารที่ใช้ค้นคว้าอ้างอิงประกอบบทความโดยใช้รูปแบบเดียวกับบทความวิจัย
- *หมายเหตุ ผู้พิมพ์สามารถปรับรูปแบบการเขียนบทความวิชาการตามความเหมาะสมของวิชาหลัก และลักษณะของบทความ

ข้อแนะนำในการใช้ภาษา กรณีเขียนบทความเป็นภาษาไทย

1. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย และกะทัดรัด
2. ใช้คำศัพท์ หรือคำตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
3. การใช้ศัพท์บัญญัติทางวิชาการ ควรใช้ควบคู่กับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแสดงครั้งแรกในวงเล็บเพียงครั้งเดียว
4. การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่-เล็กขึ้นต้นในคำภาษาอังกฤษ จะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ในกรณีที่เป็นชื่อเฉพาะ
5. ไม่ควรใช้ภาษาต่างประเทศ ในกรณีที่มีคำไทยใช้แพร่หลายอยู่แล้ว
6. การใช้คำศัพท์ ด้อย และอื่นๆ ให้เป็นแบบเดียวกันตลอดทั้งบทความ

รูปแบบการพิมพ์

1. ใช้กระดาษสีขาว ขนาด A4 พิมพ์หน้าเดียว
2. ในบทความหนึ่งมีความยาวของเนื้อเรื่องรวมเอกสารอ้างอิง ไม่เกิน 12 หน้า
3. การตั้งค่าน้ำกระดาษ
 - 3.1 ระยะขอบบน ถึงข้อความบรรทัดแรก เท่ากับ 1.5 นิ้ว โดยไม่ต้องมีเลขหน้า (เฉพาะหน้าแรก)
 - 3.2 ระยะขอบบน ถึงตัวเลขกำกับหน้า เท่ากับ 1 นิ้ว และจากตัวเลขกำกับหน้า ถึงข้อความบรรทัดแรก เท่ากับ 0.5 นิ้ว (โดยประมาณ)
 - 3.3 ระยะขอบล่าง เท่ากับ 1 นิ้ว
 - 3.4 ระยะขอบซ้าย เท่ากับ 1.5 นิ้ว
 - 3.5 ระยะขอบขวา เท่ากับ 1 นิ้ว
4. ขนาดตัวอักษรใช้แบบ Angsana New และตัวเลขใช้แบบอารบิก
 - 4.1 ส่วนชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษรขนาด 18 points ตัวหนาและตรง
 - 4.2 ส่วนเนื้อเรื่อง ใช้ตัวอักษรขนาด 16 points

- 4.3 หัวข้อใหญ่ เช่น บทนำ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ การทบทวนวรรณกรรม วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ เป็นต้น
ให้ใช้ตัวอักษรขนาด 16 points ตัวหนาและตรง พิมพ์ชิดขอบซ้าย
- 4.4 หัวข้อรองระดับที่ 1 ให้อยู่หน้า 0.5 นิ้ว และใช้ตัวอักษรขนาด 16 points ตัวหนาและเอน
5. การพิมพ์ต้นฉบับบทความ ให้จัดแนวของข้อความชิดด้านซ้าย (left alignment)

วิธีการส่งต้นฉบับบทความ

1. ผู้นิพนธ์นำส่งต้นฉบับบทความได้ที่ กองบรรณาธิการ วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง บัณฑิตวิทยาลัย อาคารท่าชัย ชั้น 3 (02-310-8556)
2. กำหนดส่งบทความ สามารถส่งได้ตลอดปี ในวันและเวลาราชการ
3. ชำระค่าธรรมเนียม 3,000 บาท ในวันที่ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร โดยกองบรรณาธิการวารสาร ขอสงวนสิทธิ์ในการไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมนี้ไม่ว่าในกรณีใดๆ (เช่น ไม่ได้รับการพิจารณาการตีพิมพ์ หรือผู้นิพนธ์ขอยกเลิกการพิจารณาตีพิมพ์)
4. ผู้นิพนธ์ส่งเอกสาร ดังนี้
 - 4.1 แบบเสนอขอรับการตีพิมพ์บทความ
 - 4.2 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ จำนวน 4 ชุด
 - 4.3 CD ต้นฉบับบทความที่จัดทำในรูปแบบของ Microsoft Words จำนวน 2 แผ่น
 - 4.4 สำเนาบัตรนักศึกษา หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
5. หากบทความได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ลงตีพิมพ์ได้ กองบรรณาธิการจะส่งบทความดังกล่าวคืนให้กับผู้นิพนธ์กลับไปแก้ไข โดยให้ผู้นิพนธ์ส่งต้นฉบับบทความที่แก้ไขแล้วแก่กองบรรณาธิการ ภายใน 15 วันทำการ
6. ผู้นิพนธ์แก้ไขบทความและจัดทำรูปแบบให้ถูกต้อง จำนวน 4 ชุด ส่งให้ กองบรรณาธิการพร้อม CD-ROM ชนิด CD-RW จำนวน 2 แผ่น
7. เมื่อกองบรรณาธิการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว จะจัดทำหนังสือตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่บทความให้กับผู้นิพนธ์
8. ผู้สนใจส่งต้นฉบับบทความวิจัย สามารถติดต่อขอรับคู่มือการเตรียมต้นฉบับ พร้อมแบบเสนอการพิจารณาตีพิมพ์ ได้ที่บัณฑิตวิทยาลัย อาคารท่าชัยชั้น 3 หรือ Download ได้จาก Website ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (www.grad.ru.ac.th) และสามารถสอบถามรายละเอียด และติดต่อได้ที่

กองบรรณาธิการ วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาคารท่าชัย ชั้น 3 ห้วยหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 0-310-8556

แบบเสนอขอรับการตีพิมพ์บทความใน
วารสารบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง
(Graduate School Ramkhamhaeng University Journal)

๑. ชื่อเจ้าของผลงาน

๑.๑ (นาย/นาง/นางสาว/อื่นๆ ระบุ.....) ชื่อ..... นามสกุล

๑.๒ ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้สะดวกที่สุด

เลขที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์ (มือถือ) โทรศัพท์ (บ้าน).....

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) โทรสาร.....

E-mail Address

๑.๓ สถานภาพปัจจุบัน

นิสิต/นักศึกษา ระดับ ปริญญาเอก ปริญญาโท อื่นๆ ระบุ.....

ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับ ปริญญาเอก ปริญญาโท อื่นๆ ระบุ.....

สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา.....

สาขาวิชา คณะ

มหาวิทยาลัย/สถาบัน

๒. วิทยานิพนธ์/บทความ

๒.๑ ประเภทของต้นฉบับ ? บทความวิจัย สาขาวิชา.....

บทความทางวิชาการ สาขาวิชา

อื่นๆ ระบุ

๒.๒ ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์/บทความ

ภาษาไทย

.....

ภาษาอังกฤษ

.....

๒.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชา คณะ

มหาวิทยาลัย/สถาบัน

๒.๔ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชา คณะ

มหาวิทยาลัย/สถาบัน

๒.๕ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

ภาควิชา คณะ

มหาวิทยาลัย/สถาบัน

ข้าพเจ้ายินยอมให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ/หรือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ตีพิมพ์บทความวิจัยนี้ร่วมกับข้าพเจ้า

๒.๖ ลักษณะกลุ่มผลงานวิจัย/บทความที่นำเสนอ

กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า บทความวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ส่งเพื่อลงตีพิมพ์ ในวารสารบัณฑิต
วิทยาลัย ไม่เคยเสนอหรือกำลังเสนอลงตีพิมพ์ในวารสารอื่นใดมาก่อน และยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงใน
รายละเอียดการส่งต้นฉบับฯ ทุกประการ

พร้อมนี้ ได้แนบเอกสารบทความ จำนวน ๔ ชุด และ CD-ROM จำนวน ๒ แผ่น มาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....เจ้าของผลงาน

(.....)

...../...../.....

ลงชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษา-

(.....) วิทยานิพนธ์หลัก

...../...../.....

ลงชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษา-

(.....) วิทยานิพนธ์ร่วม

...../...../.....

ลงชื่อ อาจารย์ที่ปรึกษา-

(.....) วิทยานิพนธ์ร่วม

...../...../.....

ลงชื่อ ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา-

(.....) คณะ/ประธานโครงการ

...../...../.....

ตัวอย่างรูปแบบบทความวิจัย

หัวเรื่องบทความ (ภาษาไทย).....

.....*

หัวเรื่องบทความ (ภาษาอังกฤษ).....

.....

- ชื่อผู้พิมพ์..... 1
- ชื่อผู้พิมพ์..... 2
- ชื่อผู้พิมพ์..... 3
- ชื่อผู้พิมพ์..... 4

บทคัดย่อ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Keywords:

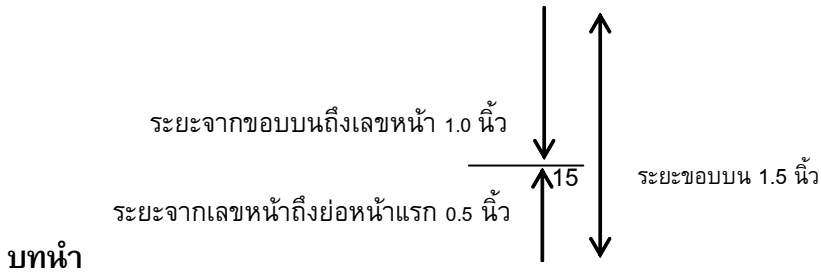
.....

Abstract

.....
.....
.....
.....

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์เรื่อง.....
ซึ่งได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

- 1 นักศึกษาปริญญาโท(เอก) หลักสูตร.....
- 2 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
- 3 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
- 4 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

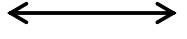
.....

ระยะขอบซ้าย
1.5 นิ้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.....
 - 2.....
 - 3.....
-

ระยะขอบ
ขวา 1 นิ้ว

สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

- 1.....
 - 2.....
 - 3.....
-

ขอบเขตของการวิจัย

.....

.....

ระยะขอบล่าง 1 นิ้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.....

.....

2.....

.....

การทบทวนวรรณกรรม (สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 2 - 3 หน้า)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่จัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

**A Comparison of Academic Achievement in Thai Literature of Matthayom
Sueksa One Students Instructed by the Jigsaw Cooperative Learning
Technique and the Application of the 4MAT Learning Model**

ศิวพงษ์ ไพรัตน์¹

นพคุณ คุณาชีวะ²

วรรณุช แหยมแสง³

สุวรรณี วัชรกร⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ซึ่งได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หมายเหตุ : คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) การจัดการเรียนรู้อรรณคดีไทย (2) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) (3) การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

Abstract

In this thesis, the researcher compares (1) the academic achievement in Thai literature of selected Matthayom Sueksa One students instructed by the jigsaw cooperative learning technique and those instructed by the application of the format (4MAT) learning model. In carrying out this study, the researcher uses Sunthon Phu's poem "Kap ruang Phra Chaisuriya" Thai literature scholarship; as the medium of instruction in Thai literature. Furthermore, the researcher compares (2) the academic achievement of students instructed by the jigsaw technique prior to the commencement and after the completion of instruction. Finally, the researcher compares (3) the academic achievement of the students instructed through the application of the 4MAT model prior to the commencement and after the completion of instruction.

Findings are as follows:

1. The academic achievement of the students instructed by the jigsaw technique and by the application of the 4MAT model did not display differences at the statistically significant level.

2. Insofar as concerns the academic achievement of the students instructed by the jigsaw technique, they exhibited a mean score after the completion of instruction at a higher level than the mean score evinced prior to the commencement of instruction at the statistically significant level of .01.

3. In respect to the academic achievement of the students instructed by means of the application of the 4MAT model, they displayed a mean score after the completion of instruction at a higher level than the mean score evinced prior to the commencement of instruction at the statistically significant level of .01.

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นสิ่งสำคัญ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเพราะขาดทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ จึงทำให้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระที่ 5 ยังต่ำกว่าเกณฑ์ ดังผลการทดสอบระดับชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า ผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชโอรส ประจำปีการศึกษา 2556 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระวรรณคดีและวรรณกรรมได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 44.14 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557)

สาเหตุหนึ่งซึ่งส่งผลทำให้นักเรียนขาดทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ คือขาดความสนใจ เอาใจใส่ และขาดการฝึกนิสัยในการอ่านที่ดีคือ พื้นฐานเรื่องคำศัพท์ไม่กว้าง ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ โดยเฉพาะศัพท์ทางวรรณคดีซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคำศัพท์โบราณอ่านเข้าใจยาก และนักเรียนมีประสบการณ์น้อย จึงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึงวรรณคดี และเห็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่องไกลตัวไม่เห็นความสำคัญ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าถึงความไพเราะและความงามทางภาษารวมทั้งคุณค่าของคำประพันธ์ได้

จากการศึกษาของ จารุวรรณ เทียนเงิน (2547, หน้า 5) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนวรรณคดี เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ครูต้องฝึกให้นักเรียนได้พินิจวรรณคดี คือศึกษาวรรณคดีอย่างลึกซึ้งโดยการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ทำความเข้าใจ ดีความ พิจารณาเนื้อหาและแนวคิดแล้วสามารถประเมินค่าวรรณคดีเรื่องนั้นๆ ในด้านศิลปะการประพันธ์ องค์ประกอบและคุณค่า ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเนื้อหาของศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม คือ วิเคราะห์วรรณคดี วรรณกรรมเพื่อหาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งได้กำหนดไว้ในสาระที่ 5 วรรณคดี วรรณกรรมและกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ว่านักเรียนเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551, หน้า 2)

วรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา เป็นวรรณคดีที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งวรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยาเป็นหนังสือแบบเรียนที่มีคุณค่าและน่าสนใจ เนื่องจากเนื้อเรื่อง เป็นนิทาน ช่วยตอบสนองธรรมชาติของเด็ก นับเป็นกุศโลบายอย่างหนึ่ง ที่ทำให้บรรยากาศในการเรียน สนุกสนาน นอกจากนี้กาพย์พระไชยสุริยายังมีความไพเราะ คำที่ใช้เป็นคำไทยง่ายๆ มีสัมผัสคล้องจอง มีความดีเด่นทั้งด้านการใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหาร และยังสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกดและลักษณะ ของการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์ ทั้งยังได้ข้อคิด คติธรรมจากเนื้อเรื่องอีกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักเรียนได้นำความรู้ไปต่อยอดในการเรียนวรรณคดีเรื่องอื่นๆ ต่อไป (พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง และคณะ, 2557, หน้า 57)

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทย ครูจึงต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญ เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดทักษะในการทำงานร่วมกันและเกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวรรณคดีไทย ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับ 4 MAT เป็นเทคนิคการสอนที่น่าสนใจมากดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่น่าสนใจ และควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย เพราะเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและนักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างหลากหลาย มี การคิด ค้นคว้า การหาข้อมูลเรียบเรียงข้อมูล แสดงความคิดเห็นและยังกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาการเรียนรู้รายบุคคลด้วย เพราะฉะนั้นนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มต้องแยกไปศึกษาหัวข้อที่กำหนดให้เข้าใจจนเป็นผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนักเรียนกลับเข้ากลุ่มเดิมแล้วอธิบายแต่ละหัวข้อให้สมาชิกในกลุ่มได้รับฟังจนครบทุกหัวข้อ จากนั้นก็จะมีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินคะแนนของนักเรียน แต่ละคนและยังนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไปรวมกัน เป็นคะแนนรวมของกลุ่มอีกด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) จะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน และมุ่งมั่นที่จะเรียนให้เต็มศักยภาพเพื่อพัฒนาตนเองและกลุ่ม

ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่น่าสนใจ และควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT แบ่งออกเป็น 4 ช่วง โดยหมุนวนตามเข็มนาฬิกา และแต่ละช่วงแบ่งเป็น 2 ชั้น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาสลับกันอย่างสมดุล ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่ต่างกันไปซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้โดยการคิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยการอภิปราย รายงาน สร้างสรรค์ผลงานเป็นของตนเองและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักการสรุปเนื้อหาของวรรณคดี การคิดวิเคราะห์ เข้าใจและประเมินค่าวรรณคดี และรักที่จะเรียนวรรณคดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 22 ที่ระบุว่า "การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ ยังเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มและจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ได้แก่การจัดการเรียนรู้ จำแนกเป็น
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw)
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้อรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

วรรณคดีที่จัดการเรียนการสอนคือ เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ซึ่งเป็นวรรณคดีที่อยู่ในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องวรรณคดีสำหรับจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการสอนวรรณคดีไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่น

2. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสูงขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยสอดคล้องกับแนวคิดพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ความหมายของวรรณคดี ธีรฤทัย สัจพันธ์ (2553, หน้า 4-5) ได้ให้ความหมายของวรรณคดีไว้เป็น 2 นัย คือความหมายอย่างกว้าง และความหมายอย่างแคบ

วรรณคดีในความหมายอย่างกว้างหรือความหมายทั่วไป หมายถึง เอกสารทั่วไปที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือสื่อความเข้าใจและอธิบายสิ่งต่างๆ

วรรณคดีในความหมายอย่างแคบหรือความหมายทางวิชาการ หมายถึง เรื่องที่แต่งขึ้นอย่างมีศิลปะในการแต่ง มีความหมายเจาะกลมกลืน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา มีการวางโครงเรื่องที่ดี เลือกใช้คำประพันธ์ที่สอดคล้องกับเนื้อความมีท่วงทำนองการเขียนที่ประกอบกันให้เกิดสุนทรียรสในการอ่าน

องค์ประกอบของวรรณคดี จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชุมสาย สุวรรณชมภู (2556, หน้า 3) สรุปได้ว่า วรรณคดีมีองค์ประกอบ คือ เนื้อหาและรูปแบบ

1. เนื้อหา ได้แก่ อารมณ์ สิ่งที่พบเห็น เหตุการณ์ ความคิด ความเห็น แง่คิด ถ้ามีการผูกเรื่องได้แก่ แนวเรื่องหรือแนวคิด โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร เหตุการณ์ในเรื่อง ฉาก สภาพสังคม สาระเกี่ยวกับความคิด ความเห็น แง่คิด เป็นต้น

2. รูปแบบ ได้แก่ สิ่งที่สื่อและวิธีการแสดงออกด้วยภาษารูปแบบของวรรณคดีไทยแบ่งอย่างกว้างๆ เป็นร้อยแก้ว และร้อยกรอง

ข้อเสนอแนะในการสอนวรรณคดีไทย ประภาศรี สีหอำไพ (2535, หน้า 351) กล่าวถึง วิธีสอนวรรณคดีว่า เนื้อหาที่จะสอน ได้แก่ มโนทัศน์ เนื้อหา จินตลักษณ์ คำศัพท์ การตีความบทประพันธ์ สุนทรียภาพ การอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งครูจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจน ส่วนในการสอนนั้นต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยใช้ความคิดพิจารณาด้วยตนเองเป็นสำคัญ และใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ทิศนา ขัมมณี (2557, หน้า 107) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่มและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบงานร่วมกัน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553, หน้า 181) กล่าวว่า ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) คือ นักเรียนมีความเอาใจใส่ รับผิดชอบตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิก ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน และได้ฝึก เรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง

การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กิตติคม คาวีรัตน์ (2543, หน้า 34) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข ทำให้นักเรียนมีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ได้มีศักยภาพของตนเอง นักเรียนและครูสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีสื่อที่ทันสมัยและมีการประเมินผลตามสภาพจริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ธิติรัตน์ วิเชียรมงคลกุล (2548) ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MT ที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักร 4 MAT มีเจตคติต่อวรรณคดีไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT มีเจตคติต่อวรรณคดีไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) โดยมี วัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องกาพย์พระไชยสุริยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน
2. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันและใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 5 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน
3. กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย แบบคู่ขนาน เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลา 50 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยใช้ t test Independent
2. เปรียบเทียบวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) โดยใช้ t test dependent
3. เปรียบเทียบวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกาพย์พระไชยสุริยาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยใช้ t test dependent

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จากการทดลองปรากฏว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จากการทดลองปรากฏว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือกัน โดยจัดกลุ่มนักเรียนแบบลดความสามารถเพื่อเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งกระบวนการทำงานกลุ่มจะเป็น การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมานี้จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันเข้ากลุ่มเดียวกันและช่วยเหลือกันในการจัดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐชยา พอพิน (2555) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับจากการสอนด้วยเทคนิคจิกซอว์เรื่องกาพย์พระไชยสุริยาเรื่องผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับจากการสอนด้วยเทคนิคจิกซอว์เรื่องกาพย์พระไชยสุริยาในเพลงไทยลูกทุ่งของพุ่มพวง ดวงจันทร์ พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง

ผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคจิกซอว์ในการจัดการเรียนการสอนนี้ทำให้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้ในการเรียนวรรณคดี เพราะการเรียนวรรณคดีให้เข้าใจและจดจำได้ นำไปประยุกต์ใช้ได้จะต้องจัดการเรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น ให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยึดหลักการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่องและมุ่งพัฒนาสมองของนักเรียน ทั้ง 2 ซีก คือ ซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ได้รับ ส่งผลให้ให้เกิดความสุขกับการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธิติรัตน์ วิเชียรมงคลกุล (2548) ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT ที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสามารถ และความถนัดของนักเรียนที่มีความสามารถที่ต่างกัน

นอกจากนี้ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้สองวิธีนี้ ไม่แตกต่างกันนั้น อาจจะมีปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ วิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีนี้เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเน้นให้นักเรียนเรียนรู้โดยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตลอดจนฝึกให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) และ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเท่าเทียมกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) เหมาะสมสำหรับการนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนวรรณคดี เพราะจากผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาระบวนการเรียนแบบร่วมมือ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) จะเน้นการเรียนแบบร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน โดยให้สมาชิกแบ่งกลุ่มย่อย จัดให้นักเรียนคละกัน จัดเป็นกลุ่มบ้าน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกของแต่ละกลุ่มศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำความรู้ไปอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มบ้านฟัง เป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความร่วมมือและถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย โดยครูมีหน้าที่แนะนำให้ความช่วยเหลือและแหล่งข้อมูล จึงทำให้นักเรียนเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่ม อีกทั้งการนำคะแนนของแต่ละคนภายในกลุ่มมารวมกัน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปริญญา บัณสุวรรณ (2553) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 กับแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค

จิกซอว์ 2 สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ เป็นการจัดการ การเรียนรู้ที่นักเรียนได้ใช้ศักยภาพในการคิดและทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มมีการถ่ายทอดโอนความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เกิด การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นการสร้าง ความสามัคคี ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการทดลองจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงขึ้นเนื่องจากการเรียนวรรณคดีนั้นจะต้องอาศัยการฝึกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด รวมทั้งการฝึกทักษะการคิดเพื่อการวิเคราะห์ ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจสาระที่กี่ยวข้องการสื่อ เข้าใจชีวิต และมีวิสัยทัศน์กว้างขึ้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยต้องเน้นให้มีการฝึกทักษะทางภาษาที่หลากหลาย เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้โดยวิธีการต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด ฝึกปฏิบัติงาน สร้างผลงานของตนโดยอิสระ มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน รวมทั้งนักเรียนกับครู และสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ นิศรา วงษ์สุบรรณ (2553) ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .005 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในชั้นเรียนของตนเอง
2. ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง และฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
3. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนต้องทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครูสามารถใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีความสนุกสนานพร้อมทั้งได้ความรู้ นักเรียนก็จะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ให้กับผู้เรียนควบคู่กับกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
3. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ไปใช้พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสให้ได้ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการเรียน

พร้อมกันนี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังมอบทุนการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่านที่ได้มอบความรู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และอบรมสั่งสอนทำให้มีความรู้ และผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้รับทั้งหมดนี้ไปใช้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้และเป็นเยาวชนที่ดีของชาติต่อไป

ศิวพงษ์ไพรัตน์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กิตติคม คาวีรัตน์. (2543). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT. *วารสารวิชาการ*, 3(10), 31-34.
- จารุวรรณ เทียนเงิน. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์กับวิธีสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชুমสาย สุวรรณภู่. (2556). *วรรณคดีมรดกไทยสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ณัฐชยา พอพิน. (2555). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคจิกซอร์ว่ เรื่อง การวิเคราะห์โวหารภาพพจน์ในเพลงไทยลูกทุ่ง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศนา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชติรัตน์ วิเชียรมงคลกุล. (2548). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 4 MAT ที่มีต่อเจตคติ และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศรา วงษ์สุบรรณ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งร้อยกรองประเภท โคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2537). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ปริญญา บันสุวรรณ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ว่ 2 กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2557). ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2557). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ม.3 โรงเรียนวัดราชโอรส 2556. ค้นเมื่อ 17 มีนาคม 2557. จาก www.nicts.or.th
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2553). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.